

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਸੱਤਵੇਂ ਨੰਬਰ ਦੀ ਪੁਸਤਕ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕਥਾ: ਯਰੋਬਾਅਮ ਤੋਂ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਤੱਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਾਰਗਾਂ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ

Jeff Pippenger

2024-02-29

1844 ਵਿੱਚ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੀ ਧੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਥਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਰੋਬਾਅਮ ਦੁਆਰਾ ਉਪਾਸਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਉੱਤਰੀਆਂ ਦਸ ਜਾਤੀਆਂ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਯਰੋਬਾਅਮ ਦੇ ਦੋ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੱਛੜੇ, ਇੱਕ ਬੇਬੇਲ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ (ਅਰਥਾਤ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਘਰ"/ਕਲੀਸਿਆ), ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਦਾਨ ਵਿੱਚ (ਅਰਥਾਤ ਨਿਆਂ/ਰਾਜ), ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਉਸ ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਯਰੋਬਾਅਮ ਦੀ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਕਲੀਸਿਆ-ਰਾਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਤ ਉਸੇ ਹੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯਰੋਬਾਅਮ ਦੀ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਉਪਾਸਨਾ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਉਪਾਸਨਾ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁਰਤ ਸੀ।

ਯਾਰੋਬਾਅਮ ਦੀ ਜਾਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਉਸ ਉਪਾਸਨਾ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਾਣ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਇੱਕ ਧੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਮੁਰਤਿ ਬਣ ਗਿਆ। ਯਾਰੋਬਾਅਮ ਦੀ ਇਸ ਜਾਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ, ਯਹੂਦਾ ਵਿੱਚੋਂ ਆਏ ਇੱਕ ਨਬੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਵੇਦੀ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਉਪਾਸਨਾ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ। 1844 ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਰੋਮ ਦੀ ਧੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਉਪਾਸਨਾ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਦੇ ਮਹਾਂਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਠੱਠਕਾਰ ਬਣੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੋਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ—ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ—ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਚੋਣ ਕੀਤਾ।

ਯਹੂਦਾ ਦਾ ਉਹ ਨਬੀ ਜਿਸ ਨੇ ਯਾਰੋਬਾਅਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨ ਦੁਆਰਾ ਵੇਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਵੇਦੀ, ਵੇਦੀ, ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਵੇਖ, ਦਾਉਦ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਜੰਮੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਯਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਵੇਗਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਧੂਪ ਸਾੜਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਾੜੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ: ਵੇਖੋ, ਵੇਦੀ ਫੱਟ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਈ ਹੋਈ ਰਾਖ ਵਿਖਰ ਜਾਵੇਗੀ। 1 ਰਾਜਿਆਂ 13:2, 3.

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ "ਵੇਦੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਲ 1844 ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਦੂਜਾ ਦੂਤ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਬਾਬਲ ਦੀ ਇੱਕ ਧੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਦਿੱਤਾ, ਠੀਕ ਜਿਵੇਂ 1844 ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਸੱਬਤ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਅਗਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਯਰੋਬਾਅਮ ਨੇ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ, ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਸੁੱਕ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਬਲ ਦੇ ਉਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਥੇਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਦੀਵਤਾ ਲਈ ਅਸ਼ਕਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਨਬੀ ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦਿਆਂ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਕਿ “ਦਾਉਦ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਜਨਮ ਲਵੇਗਾ, ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਨਾਮ ਦਾ; ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚੇ ਥਾਵਾਂ ਦੇ ਯਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਅਰਪੇਗਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਯੂਧ ਸਾੜਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਾੜੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।” ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨੀਹ”, ਅਤੇ ਇਹ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਨੀਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਓਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਯਰੋਬਾਅਮ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਝੂਠੀ ਉਪਾਸਨਾ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਯਰੋਬਾਅਮ ਵੱਲੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਝੂਠੀ ਉਪਾਸਨਾ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਉੱਤੇ, ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਉਹਨਾਂ ਯਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਦੰਡ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਕਲੀ ਉਪਾਸਨਾ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ।

ਨਬੀ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਇਸ ਆਗਿਆ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਯਰੋਬਾਅਮ ਦੇ ਰਾਜਅਭਿਸ਼ੇਕ ਨੂੰ ਜਾਂਦਿਆਂ ਜਿਸ ਰਾਹੋਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਰਾਹੋਂ ਵਾਪਸ ਨਾ ਮੁੜੇ, ਅਤੇ ਬੇਬੇਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਖਾਏ, ਨਾ ਪੀਏ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਬੇਬੇਲ ਦੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦਾ ਭੇਜਨ ਖਾਧਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੌਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਝੂਠੀਆਂ ਨਬੂਵੀ ਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1863 ਵਿੱਚ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ-ਸੈਜ ਬੇਬੇਲ ਦੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਮੌਤ-ਸੈਜ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਲਈ ਮੌਤ-ਸੈਜ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ—ਉਲੰਘੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਣ ਗਏ। ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਮੌਤ-ਸੈਜ ਵੀ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ 1840 ਵਿੱਚ ਉਤਰਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਭੁਚਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਆਰੰਭ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਦੂਤ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਲੰਘਣ ਲੱਗਾ, ਦੇਸ਼ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ) ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ (ਲਾਓਡੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਲਈ ਹਾਹੁਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਰਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪਿਉਆਂ ਦੇ ਪਾਪ, ਉਸ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਰੰਭ ਹੋਈ ਸੀ, ਵਰਤਮਾਨ ਪਰਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਬਣ ਗਏ।

1863 ਦੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1863 ਵਿੱਚ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। 1888 ਦੀ ਪਰਖ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ, ਜੋ ਐਲਡਰਜ਼ ਜੇਨਜ਼ ਅਤੇ ਵੈਗਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਸੀ।

1856 ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਆਇਆ; ਪਰੰਤੂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅੱਖਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਅਨੁਭਵ ਵੀ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ, 1863 ਵਿੱਚ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਉਸ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ “ਰੂਪ” ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ (mareh) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ (chazon) “ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ” ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ—ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰਤੀ ਪਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਨੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ।

11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ, 1863 ਅਤੇ 1888 ਦੀਆਂ ਬਗਾਵਤਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਮੁੜ ਪਰਖਣ ਵਾਲੀ ਸੱਚਾਈ ਬਣ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਰਗਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ। ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਬਾਅਦਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਇਆ, ਅਤੇ 1919 ਦੀ ਪਰਖ ਵੀ ਆ ਪੁੱਜੀ, ਕਿਉਂਕਿ 1919 ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਉਹ ਝੂਠਾ ਸੁਸਮਾਚਾਰ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ "ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ" ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਉਤਰੇਆ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਤੋਂ ਤੀਜੀ ਆਇਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਤੋਂ ਤੀਜੀ ਆਇਤਾਂ "ਪਹਿਲੀ ਆਵਾਜ਼" ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

"ਹੁਣ ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਬਚਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਊਯਾਰਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਵਾਰ-ਭਾਟੇ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਬਹਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ? ਇਹ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਉਹ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਜ਼ਿਲ ਉੱਤੇ ਮੰਜ਼ਿਲ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਕਿਹੜੇ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਕੰਬਾਉਣ ਲਈ ਉੱਠੇਗਾ! ਫਿਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:1-3 ਦੇ ਬਚਨ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ।' ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਠਾਰਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਉਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਪਰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਉੱਤੇ ਕੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਦੀਆਂ ਉਹ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਫੇਰਣ ਅਤੇ ਉਲਟਣ ਨਾਲ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਚਨ, ਉਸ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪਰਸ਼, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਢਾਂਚੇ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਅਜੇਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਾਪਰਨਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦੀ ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।" Review and Herald, July 5, 1906.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਛਿੜਕਣ ਲੱਗ ਪਈ, ਅਤੇ ਹੱਥਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ "ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ" ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਦੇ ਪੱਧਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਦੇ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਇਹ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਤਦ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੀ "ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼" ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੋਰ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਆਉਣਾ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਚੌਥੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਗੇ ਚੌਥੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ, ਜਲਦ-ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ, ਸੁਰਜ ਅੱਗੇ ਨਿਵਦੇ ਹੋਏ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਮਰਣ-ਸ਼ੈਲੀ, ਜੋ ਦੂਤ ਦੇ ਉਤਰਣ ਅਤੇ 1844 ਦੇ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਦੂਤ ਦੇ ਉਤਰਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਮਰਣ-ਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਨਬੀ ਨੂੰ ਬੇਬੇਲ ਦੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਦਫਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੁਧਾਰ-ਕ੍ਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸੇ ਕਬਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦਾ ਸੁਧਾਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦਾਂ" ਹੈ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬੁਨਿਆਦਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਅਤੇ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਨੇ ਅਜਲਯਾਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਮਸ਼ੁਲਾਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਲੇਖਕ ਸ਼ਾਫਾਨ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਖ ਕੇ ਭੇਜਿਆ, "ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਹਿਲਕਿਯਾਹ ਕੋਲ ਚੜ੍ਹ ਜਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਜੋੜੇ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਦੁਆਰ ਦੇ ਰਖਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਭਵਨ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਰੱਖਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਭਵਨ ਦੇ ਟੁੱਟੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ—ਬੱਢਿਆਂ ਨੂੰ, ਨਿਰਮਾਤਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਮਿਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਭਵਨ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਲੱਕੜ ਅਤੇ ਘੜੇ ਹੋਏ ਪੱਥਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ। ਤਾਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਧਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਨ।" ਅਤੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਹਿਲਕਿਯਾਹ ਨੇ ਲੇਖਕ ਸ਼ਾਫਾਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਲੱਭੀ ਹੈ।" ਅਤੇ ਹਿਲਕਿਯਾਹ ਨੇ ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਸ਼ਾਫਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ

ਪੜ੍ਹਿਆ। ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਸ਼ਾਫਾਨ ਰਾਜੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਤੇਰੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ ਉਹ ਧਨ ਜੋ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਭਵਨ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।” ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਸ਼ਾਫਾਨ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਇਹ ਆਖ ਕੇ, “ਯਾਜਕ ਹਿਲਕਿਯਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।” ਅਤੇ ਸ਼ਾਫਾਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਅਤੇ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਸਤੂ ਫੜ ਲਏ। ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਯਾਜਕ ਹਿਲਕਿਯਾਹ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਫਾਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਹੀਕਾਮ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਮੀਕਾਯਾਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਖਬੋਰ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਸ਼ਾਫਾਨ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸੇਵਕ ਅਸਾਯਾਹ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਆਖ ਕੇ, “ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦਾਹ ਲਈ, ਇਸ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੜਕਿਆ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਸਭ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਣ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।”
2 ਰਾਜਿਆਂ 22:3-13.

ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਿ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਲਕ ਜਨਮੇਗਾ, 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਰਾਕ੍ਰਮੀ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪੁਰਾਤਨ ਮਾਰਗਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਸ ਉਤਰਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਉਸੇ ਦੂਤ ਦੀ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਹੋਈ ਉਤਰਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਉਤਰਾਈਆਂ ਨੇ ਇਸਲਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਅਰਥਾਤ, ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ 9 ਆਯਤ 15 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ—ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਸੀ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਜਾਂ ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਉਤਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ “ਯੋਸ਼ੀਆਹ” ਨਾਮ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਲਿਚ ਨੇ ਇਸਲਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਯਰੋਬਆਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਗਿਆਭੰਗੀ ਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਉਸ ਬਾਲਕ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਦੂਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਉਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਅਗਿਆਭੰਗੀ ਨਬੀ ਅਤੇ ਯਰੋਬਆਮ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਆਪਣੀ ਪੂਰਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਬਾਈਬਲਕ ਸਾਕਸ਼ੀ ਨੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਗਿਆਭੰਗੀ ਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਇਤਿਹਾਸ 1844 ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਨਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਮੁੜ ਇਕ ਵਾਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਾਰਗਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਹ ਮੰਦਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਚਾਨਕ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਨੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਿਆਂ ਮੁਸਾ ਦੇ ਸ਼ਾਪ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਯਸਾਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਇਕ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਉਜਾੜ ਥਾਂਵਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਬਣਾਉਣਗੇ; ਉਹ ਪਹਿਲੀਆਂ ਵਿਰਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਜੜੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ, ਅਨੇਕ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿਰਾਨੀਆਂ ਨੂੰ, ਦੁਬਾਰਾ ਸੰਵਾਰਣਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 61:4.

ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਵੱਲੋਂ ਮੰਦਰ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਕੰਮ ਉਹੀ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਪਹਿਚਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ-ਕਾਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਆਪਣੇ ਜੀਉਂਦੇ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਵੱਧ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਜ਼ਰਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਬੁਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਸਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਦਾਸ ਸੀ; ਤੂੰ ਭੀ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸਾਡੀ ਦਾਸਤਾ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤਿਆਗਿਆ, ਸਗੋਂ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਵਧਾਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਮਿਲੇ, ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ

ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਉਜਾੜ ਥਾਂਵਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਯਹੂਸਲਮ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਅਜ਼ਰਾ 9:9.

ਅਜ਼ਰਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੰਪੰਨ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਬਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਮੰਦਰ-ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ—ਉਹੀ ਕੰਮ ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ—ਅਤੇ ਇਹ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਵੀ ਉਸ ਕੰਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਸੁਣੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਜਾ, ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਲੈ ਲੈ ਜੋ ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਤ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾ ਲੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਤੇਰੇ ਪੇਟ ਨੂੰ ਕੌੜਾ ਕਰੇਗੀ, ਪਰ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਹਿਦ ਵਾਂਗ ਮਿੱਠੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਦ ਵਾਂਗ ਮਿੱਠੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਧਾ, ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਕੌੜਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੋਕਾਂ, ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ, ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫਿਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨੀ ਹੀ ਪਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਰਕੁੱਲੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜੋ ਡੰਡੇ ਵਰਗੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਦੂਤ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਉੱਠ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਜਗਵੇਦੀ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਾਪ। ਪਰ ਜੋ ਅੰਗਣ ਮੰਦਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਮਾਪ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰ ਨੂੰ ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋ ਸਾਖੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਟਾਟ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੋ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨ ਤੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨਗੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 10:8–11:3.

ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਖਾ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਉਤਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੀ ਕੌੜੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੀ ਸਹੀ ਸੀ। 1844 ਦੀ ਉਸ ਕੌੜੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖੜ੍ਹੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, 1840 ਤੋਂ 1844 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਏ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, “ਤੈਨੂੰ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਲੋਕਾਂ, ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ, ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨੀ ਹੀ ਪਵੇਗੀ,” ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰਹ ਵਿੱਚ ਦੂਤ ਉਤਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਦਸ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—“ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ”—ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਜੇਤ ਨਾਲ ਰੌਸ਼ਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ-ਕਾਲ ਦੇ ਲੋਕ ਦੁਬਾਰਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨਗੇ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ “ਉੱਠ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਮਾਪ।” ਉਸ ਦਾ “ਮਾਪਣਾ” ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 1844 ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਪੇਟ ਕੌੜਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਗਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਅੰਗਣ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲ 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਾਪਣਾ 1798 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਆਤਮਿਕ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਯਹੂਸਲਮ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ 1844 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੁੜ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਲੱਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਗੇ ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਉੱਤੇ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ

ਕੰਮ "ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਾਹਾਂ" ਦੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ "ਮੰਦਰ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ 1798 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 1844 ਦੀ ਵੱਡੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ "ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਮੰਦਰ" ਹੈ, ਤਾਂ ਮੂਸਾ ਦਾ ਸ਼ਾਪ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਥਾਂ ਵਿਖਰੇ ਹੋਏ ਮਲਬੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ। ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਯਸਾਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਮੁੜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

ਅਤੇ ਜੇ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਉਜਾੜ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਬਣਾਉਣਗੇ; ਤੂੰ ਅਨੇਕ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇਂਗਾ; ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਆਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਟੁੱਟ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਸਣ-ਯੋਗ ਮਾਰਗਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਯਸਾਯਾਹ 58:12.

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ "ਵੱਸਣ ਲਈ ਰਾਹਾਂ" ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ "ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹ" ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਉਜਾੜੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ" ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਪਣਾਉਣੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਹੀ "ਖੜ੍ਹਾ" ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਜੋ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਐਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਅਨੇਕ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ" ਨੂੰ ਵੀ "ਉੱਠਾਉਣਾ" ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਛਾਣਣਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕੰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ "ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ" 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਟੁੱਟ ਨੂੰ" ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਟੁੱਟ ਕਿਸੇ ਭਾਂਡੇ ਜਾਂ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਆਈ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਦਰਾਰ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਲਈ ਰਸਤਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ "ਟੁੱਟ" ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਉਹ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਯੋਸਿਯਾਹ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜੇ ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਮਾਪਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਦਰਾੜ" ਨੂੰ ਖੋਜ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ "ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਉਜਾੜ ਥਾਵਾਂ" ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਮਣੀਆਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਯੋਸਿਯਾਹ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਨੂੰ ਖੋਜਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਛੱਬੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਉਜਾੜੀਆਂ" ਨੂੰ ਫਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਛੱਬੀ ਦੀ "ਪਹਿਲੀ" ਅਤੇ "ਆਖਰੀ" ਉਜਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਕਿ ਇੱਕ 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ 1844 ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਉਜਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਉਹੀ "ਲਾਠੀ" ਸੀ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ।

ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਲੈ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉੱਤਰਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੱਭ ਸਕਣ; ਅਤੇ ਉੱਤਰਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੀਸਰੀ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਥੱਕੂਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਵਿੱਤਰ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1843 ਅਤੇ 1850 ਦੇ ਪਾਇਓਨੀਅਰ ਚਾਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਨੀਂਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ "ਤਿੰਨ ਹਾਏਆਂ" ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਉਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸਮਝ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਨ, ਤਾਂ ਉਹ "ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਗੀ" ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਣ, ਜੋ ਕਿ ਤੀਸਰੀ ਹਾਏ ਦੇ ਉੱਤਰਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਪਛਾਣਿਆ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

"ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਾਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਜ ਤੋਂ ਭਟਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਲਈ ਇੱਕ ਲੋਕ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਪਟ-ਯੁਕਤੀਆਂ ਇਸ ਲਈ

ਰਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਘੜੀ ਦੇ ਸੰਕਟਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਬਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਉਸ ਜੋਤਿ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗਿਣਦੇ ਜੋ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਜੋ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦੇ ਯੋਗ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀਆਂ। ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਮੂਲ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਪਰਭਾਵੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੂਤਕਾਲੀ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਵਿਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

“ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪਗਡੰਡੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ, ਕਿ ਚੰਗਾ ਰਾਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੁਰੋ।” ਯਿਰਮਿਯਾਹ 6:16.”

“ਕੋਈ ਭੀ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਯਤਨ ਨਾ ਕਰੇ—ਉਹ ਨੀਂਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਬਚਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਪੁਰਵਕ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੀਂਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੀਂਹ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਇਕ ਵੱਡਾ ਭ੍ਰਮ ਹੈ। ਉਸ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਜੋ ਰੱਖੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੀਂਹ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ।”

“ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਟਿਕੀ? ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਢਹਿ ਪਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

“ਕੀ ਪਹਿਲੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਪਿਆ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ: ‘ਜੇ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੀਂਹ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ’? 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:11।”

“ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਅਡੋਲਤਾ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਲੋਕ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਚਨ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਕਰਕੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸਾਫ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਛੂਹੇ ਹੋਏ ਹੋਠਾਂ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਿਵਯ ਉਚਾਰਣ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਖਰਾਈ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।” Testimonies, volume 8, 296, 297.